

Crònica d'un lector

Héroes alfabéticos aplega i ordena una part de les nombroses col·laboracions que Justo Serna ha publicat en la premsa escrita com a crític literari. Constitueix una mena de crònica personal d'un lector apassionat i imaginatiu.

Justo Serna és professor d'història contemporània de la Universitat de València i s'ha especialitzat en història cultural. Es va doctorar amb una tesi sobre els sistemes disciplinaris del segle XX, editada amb el títol de *Presos y pobres en la España del XIX*. Posteriorment ha publicat diverses obres en col·laboració amb Analet Pons relacionades amb temes d'història cultural. És autor, també, d'un llibre sobre la relació entre la història i la novel·la en l'obra d'Antonio Muñoz Molina i ha coeditat obres d'Antonio Gramsci, Carlo Ginzburg i Joan Fuster, entre d'altres.

Paral·lelament a la seua obra com a investigador, Justo Serna col·labora regularment en algunes publicacions periòdiques com *El País*, *Levante*, *Ojos de papel*, etc., i manté un bloc en Internet –*Los archivos de Justo Serna*–. En *Héroes alfabéticos*, editat recentment per la Universitat de València, aplega i or-

dena part de les seues col·laboracions com a crític literari.

En el capítol introductori d'aquest llibre, Justo Serna considera aquests escrits com una mena de crònica personal d'un historiador que «*lee ciertas novelas como documentos culturales [...], como hechos que suceden a personas que podrían ser históricos*». Més exactament, *Héroes alfabéticos* és la crònica d'un lector apassionat, atent i sensible, que està convençut que «*leer puede ser un acto tan creador y esforzado como el de escribir*» i que la lectura de novel·les és la millor manera d'exercitar la imaginació moral, entesa com la capacitat que tenim per a posar-nos en el lloc d'un altre.

El títol del llibre –*Héroes alfabéticos*– fa referència a tota una sèrie de personatges literaris que solen presentar algun estigma o alguna raresa, classificats per Serna sota una sèrie de rètols –adúlter, detectiu, espies, impostors, monstres, neuròtics, oficinistes, vampirs, etc.–, disposats en ordre alfabètic. Aquest procediment li ha servit per a organitzar i donar forma a un conjunt d'assaigs en què fa un balanç de la seua experiència com a lector de novel·les. Els herois alfabètics de Serna estan extrets de novel·les d'autors actuals de la literatura espanyola, com Javier Marías, Javier

Cercas, Juan José Millás o Javier Tomeo, i també d'autors clàssics de la literatura europea com Flaubert, Queirós, Lovecraft, H.G. Wells, Bram Stoker i Mary Shelley. La tria d'aquests últims, sobretot, subratlla la voluntat de transmetre, no el resultat d'una investigació especialitzada, sinó l'experiència de la literatura de l'autor mateix. Serna tracta aquests personatges –aquests éssers de ficció, aquests herois alfabètics– com si foren uns interlocutors, com uns «*testigos raros, informados y poco fiables de un mundo al que yo no puedo acceder*», que li permeten mantenir un diàleg continu en què confronta i eixampla la seua experiència vital i intel·lectual.

□ Enric Iborra
Lletres Valencianes, n° 26